

בש"פ 8252/22 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני, פלוני

בית המשפט העליון

בש"פ 8252/22

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

המבקש: פלוני

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. פלוני
3. פלוני

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב בצ"א 66698-11-12 ובעמ"י
66798-11-22 מיום 30.11.2022 שניתנה על ידי כב'
השופט צ' קאפח

בשם המבקש: עו"ד יהודה פריד

בשם המשיבה 1: עו"ד עילית מידן

בשם המשיבים 2-3: עו"ד נעמי זמרת

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופט צ' קאפח) בצ"א

עמוד 1

66698-11-22 ובעמ"י 66798-11-22 מיום 30.11.2022 שדחתה את ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בתל אביב וקיבלה את ערר המשיבה 1 שכנגד (כב' השופטת כ' חילו-אסעד) מיום 24.11.2022 בצ"א 49450-11-22.

2. ביום 20.11.2022 נעצר המבקש בגין חשד לביצוע עבירות מין חמורות בקטינות, בנות משפחתו. זאת בעקבות דיווח של עובדת סוציאלית בבית החולים שיבא שם היה המבקש נתון באשפוז כפוי, ובהתאם לחובת הדיווח לפי סעיף 368(ד) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ביום 22.11.2022 הגישה היחידה החוקרת בקשה להמצאת מסמכים רפואיים לפי סעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 ובהתאם למתווה שנקבע בבש"פ 467/21 עמותה פלז'ית נ' מדינת ישראל (14.3.2021) (להלן: עניין עמותה פלז'ית). בית משפט השלום הורה ביום 27.11.2022 על מסירת המסמכים שסומנו על ידיו לידי היחידה החוקרת.

3. הן המבקש והן המשיבה 1 הגישו ערר על החלטת בית משפט השלום. בערר המשיבה 1 נתבקש כי כל החומר הרלוונטי יועבר לידי היחידה החוקרת (ולא רק המסמכים שסומנו על ידי בית משפט השלום); ואילו בערר המבקש נתבקש כי לא יימסרו ליחידה החוקרת כל מסמכים מתיקו הרפואי. ביום 30.11.2022 קיבל בית המשפט המחוזי את ערר המשיבה 1 באופן חלקי, דחה את ערר המבקש, והורה על מסירת המסמכים שסומנו על ידי בית משפט השלום והמסמכים הנוספים שסומנו על ידיו לידי היחידה החוקרת, תוך השחרת הקטעים שלא סומנו על ידי בית המשפט.

4. על החלטה זו הגיש המבקש את בקשת רשות הערר שלפניי. בבקשתו טוען המבקש כי עניינו מעלה שאלות עקרוניות, תקדימיות וכבודות משקל, וזאת בעיקר מהטעם שבית משפט זה טרם נדרש לשאלה האם ראוי להסיר את החיסיון המקצועי-טיפולי ולאפשר לגורמי החקירה לעיין במסמכים רפואיים של חשוד גם כאשר מדובר בראיות שמשקלן נמוך או שאינן קבילות. לגישתו - כאלה הן הראיות בעניינו.

5. המשיבה 1 דוחה טענה זו. לטענתה, אין המדובר בעניין בעל חשיבות עקרונית, משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים. המשיבים 2-3 השאירו את ההכרעה לשיקול דעתו של בית המשפט.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית המשפט העליון על החלטות שנבחנו בערר בבית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") ניתנת במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או לעיוות דין (ראו לאחרונה בש"פ 8286/22 פלז'י נ' מדינת ישראל (5.12.2022); בש"פ 3854/22 אבו גית נ' מדינת ישראל (8.6.2022) והאסמכתאות שם). אינני סבורה כי מקרה זה הוא אחד מהמקרים הללו.

בעניין עמותה פלז'ית התווה בית המשפט את הדרך בה על רשויות החקירה להלך כדי לקבל מסמכים מתוך תיקו הרפואי של מטופל, כשמתבקש מידע שהיקפו רחב יותר מהמידע שנמסר במסגרת חובת הדיווח. כך, נקבע כי יש לפנות לבית המשפט המוסמך בבקשה להמצאת מסמכים, ובית המשפט המוסמך יבחן את הסרת החיסיון בהתאם לאיזונים הקבועים בפקודת הראיות (ראו סעיף 50(א) וסעיף 50(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971;

עניין עמותה פלונית, פסקה 58).

כך אכן עשתה המבקשת בבקשתה מיום 22.11.2022, וכך עשו גם שתי הערכאות דלמטה, כאשר סימנו
השחירו חלקים מתוך המסמכים באופן המגביל את העיון רק לאמירות המפלילות והרלוונטיות מתוך החומר הטיפולי.
בכך למעשה יישמו הערכאות דלמטה את החוק והפסיקה, ומכאן שהחלטותיהן אינן מעוררות שאלה עקרונית או בעלת
חשיבות ציבורית.

7. בנוסף, אינני מקבלת את טענת המבקש לפיה יש מקום לבחון את הקבילות והמשקל של ראיות כבר בשלב בו
מתקבלת החלטה בבקשה להעביר ליחידה החוקרת מסמכים טיפוליים של חשוד. הבחינה בדבר קבילותן ומשקלן של
ראיות כאלה תעשה במסגרת ההליך העיקרי, לאחר הגשת כתב האישום ככל ואכן יוגש. מובן כי אם יסתבר כי הראיות
כולן או חלקן אינן קבילות או שהן נעדרות משקל, לא יעשה בהן שימוש. אולם אין מקום כי בית המשפט יבחן סוגיה זו
כבר בשלב מקדמי שכזה.

7. אחזור ואדגיש כי שתי הערכאות דלמטה הורו על העברת המסמכים ליחידה החוקרת לאחר שבדקו אותם
בקפידה, ולאחר שסימנו והשחירו חלקים מתוכם. בכך הגבילו את העיון במסמכי המבקש לאמירות שיהיה בהן - ככל
שייקבע כי הן קבילות וכי יש להן משקל - פוטנציאל מפליל. יתרה מכך, בברירת המסמכים בתשומת לב ובזהירות אף
איזנו בתי המשפט דלמטה כנדרש בין השמירה על פרטיותו של המבקש לבין חקר האמת.

9. לכן, הבקשה למתן רשות ערר נדחית בזה.

ניתנה היום, י"ד בכסלו התשפ"ג (8.12.2022).

שׁוֹפֵט